

УДК 35.077

Хомайко Ксенія Олександрівна,
аспірант кафедри менеджменту і адміністрування, Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова, 61002, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniiakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

Хомайко Ксенія Александровна,
аспірант кафедри менеджмента и администрирования, Харьковский национальный университет городского хозяйства им. А. Н. Бекетова, 61002, г. Харьков, ул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniiakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

Khomaiko Kseniia Oleksandrivna,

postgraduate student of the Department of Management and Administration, O. M. Be-
ketov National University of Urban Economy in Kharkiv, 61002, Kharkiv, Str. Marshala
Bazhanova, 17, tel.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniiakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

DOI: 10.32689/2617-2224-2018-15-5-275-285

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ТА ПРАКТИКИ ПОКРАЩЕННЯ СПІВРОБІТНИЦТВА ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Анотація. Розглядаються пріоритетні напрями та практики покращення співробітництва органів влади з міжнародними організаціями. Проаналізовано основні тенденції розвитку співробітництва на базі існуючих наукових розробок та сформульовано гіпотезу щодо даної діяльності, яка перебуває в руслі розроблення ефективного та конструктивного співробітництва. Розглянуто загальнотеоретичні положення та наукові підходи щодо взаємодії з міжнародними організаціями. Визначено, що залишаються проблеми, пов'язані з питаннями співробітництва міжнародних організацій та органів публічної влади як на світовому рівні, так і на державному. Під час комплексного дослідження окреслено основні завдання розвитку міжнародних зв'язків для української держави. Проаналізовано існуючий досвід співпраці органів державної влади всіх рівнів з міжнародними організаціями. Сформульовано стратегічні вектори співробітництва в умовах розвитку процесу децентралізації для досягнення державою лідируючих позицій

з точки зору соціально-економічного розвитку, інноваційного оновлення, вирішення ключових соціальних завдань, підвищення якості життя населення шляхом активізації внутрішнього потенціалу регіональної економіки.

Розроблено рекомендації, що спрямовані на розвиток ефективної взаємодії на засадах партнерства. Зазначено, що створення ефективно працюючих відносин між державою та громадським сектором долучає населення до процесу створення та розвитку громадянського суспільства, його участі в розробленні та реалізації громадських і соціальних ініціатив, вибудовування більш тісних контактів і принципів зворотного зв'язку між органами влади і населенням. Наголошено, що тільки консолідовані зусилля всіх держав на засадах партнерства спроможні забезпечити ефективну взаємодію органів влади з громадськістю.

Ключові слова: міжнародна організація; міжнародна; міжнародні відносини; міжнародне співробітництво; органи публічної влади.

ПРИОРИТЕТНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ И ПРАКТИКИ УЛУЧШЕНИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА ОРГАНОВ ПУБЛИЧНОЙ ВЛАСТИ С МЕЖДУНАРОДНЫМИ ОРГАНИЗАЦИЯМИ

Аннотация. Рассматриваются приоритетные направления и практики улучшения сотрудничества органов власти с международными организациями. Проанализированы основные тенденции развития сотрудничества на базе существующих научных разработок и сформулирована гипотеза о данной деятельности, которая находится в русле разработки эффективного и конструктивного сотрудничества. Рассмотрены общетеоретические положения и научные подходы по взаимодействию с международными организациями. Определено, что остаются проблемы, связанные с вопросами сотрудничества международных организаций и органов публичной власти как на мировом уровне, так и на государственном. Во время комплексного исследования определены основные задачи развития международных связей для украинского государства. Проанализирован существующий опыт сотрудничества органов государственной власти всех уровней с международными организациями. Сформулированы стратегические векторы сотрудничества в условиях развития процесса децентрализации для достижения государством лидирующих позиций с точки зрения социально-экономического развития, инновационного обновления, решения ключевых социальных задач, повышение качества жизни населения путем активизации внутреннего потенциала региональной экономики.

Разработаны рекомендации, направленные на развитие эффективного взаимодействия на принципах партнерства. Отмечено, что создание эффективно работающих отношений между государством и общественным сектором привлекает население к процессу создания и развития гражданского общества, участия населения в разработке и реализации общественных и

социальных инициатив, выстраивание более тесных контактов и принципов обратной связи между органами власти и населения. Определено, что только консолидированные усилия всех государств на принципах партнерства в состоянии привести к эффективному взаимодействию органов власти с общественностью.

Ключевые слова: международная организация; международная; международные отношения; международное сотрудничество; органы публичной власти.

PRIORITY DIRECTIONS AND PRACTICES IN IMPROVING COOPERATION IN PUBLIC AUTHORITIES WITH INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Abstract. The article considers the priority directions and practices for improving the cooperation of the authorities with international organizations. General theoretical positions and scientific approaches concerning interaction with international organizations are considered. The main tasks of development of international relations for the Ukrainian state are outlined. The existing experience of cooperation of state authorities of all levels with international organizations has been analyzed. The study noted that the establishment of effective relations between the state and the public sector leads to the involvement of the population in the process of creation and development of civil society, participation of the population in the development and implementation of social and social initiatives, building closer contacts and principles of feedback between authority's power and population. It is determined that only consolidated efforts of all states on the basis of partnership are able to lead to effective interaction between public authorities. During the comprehensive study, the main tasks of the development of international relations for the Ukrainian state are outlined. The existing experience of cooperation of state authorities of all levels with international organizations has been analyzed. Strategic vectors of cooperation are formulated in the context of the development of the decentralization process to achieve the leading positions of the state in terms of socio-economic development, innovation renewal, solving key social problems, improving the quality of life of the population by activating the internal potential of the regional economy.

Recommendations aimed at the development of effective interaction on the basis of partnership are developed. It is noted that the establishment of efficiently working relations between the state and the public sector leads to the involvement of the population in the process of creating and developing a civil society, participation of the population in the development and implementation of social and social initiatives, building closer contacts and principles of feedback between authorities and the population. It is determined that only consolidated efforts of all states on the basis of partnership are able to lead to effective interaction between public authorities.

Keywords: international organization; international; international relations; international cooperation; public authorities.

Постановка проблеми. На сучасному етапі в період швидкого розвитку науково-технічного прогресу державам неможливо співіснувати без взаємодії між собою, яка здійснюється шляхом економічних та політичних відносин. На сьогодні саме міжнародні організації є ключем на шляху до вирішення нагальних глобальних проблем.

Становлення ефективних взаємин між органами публічної влади та міжнародними організаціями безпосередньо залежить від діяльності міжнародних об'єднань та організацій задля створення якісної політичної системи в Україні, змінення моделі державного управління. Міжнародні організації – це постійні об'єднання міжурядового та неурядового характерів, створювані на основі міжнародної угоди з метою сприяння вирішенню міжнародних проблем.

Відносини співпраці включають в себе двосторонню та багатосторонню дипломатію, укладення різного роду союзів і угод, які передбачають взаємну координацію політичних ліній, спільних практичних кроків з метою спільного врегулювання конфліктів, забезпечення загальної безпеки або вирішення інших питань, що становлять спільний інтерес для всіх сторін-учасниць.

На сьогодні задля покращення співробітництва органів публічної влади з міжнародними організаціями постає необхідність у напрацюванні ефективних алгоритмів і конструктивних напрямів щодо захисту та узгодження конфліктів інтересів населення, що безпосередньо сприяють мінімізації соціально-економічних і політичних ризиків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна система міжнародних відносин вміщує в себе велике розмаїття двосторонніх, багатосторонніх і перехресних взаємодій між суверенними державами, регіонами, територіями, глобальними та регіональними міжнародними міжурядовими і неурядовими організаціями та об'єднаннями. Ці відносини охоплюють всі значущі сфери людського життя та діяльності, переплітаються в політичних, економічних, військових, соціальних, культурних, наукових, технічних та інших офіційних і неофіційних зв'язках між ними.

Особливу увагу у своїх дослідженнях стосовно цієї проблеми приділили українські науковці, а саме: О. Бахонський [1], А. Дмитрієв [2], Д. Кулеба [3], М. Кучерява [4], О. Новакова [5], І. Соляр [6], А. Тунян [7].

Аналізуючи тенденції розвитку співробітництва органів публічної влади та міжнародних організацій у сучасних умовах, дослідники доходять висновку, що дана діяльність знаходиться сьогодні в руслі розроблення ефективного та конструктивного співробітництва. Проте все ще залишаються проблеми, пов'язані з питаннями співробітництва міжнародних організацій та органів публічної влади як на світовому рівні, так і в Україні.

Мета статті полягає у комплексному дослідженні взаємовідносин органів публічної влади з міжнародними організаціями, створенні стратегічних напрямів розвитку та шляхів удосконалення міжнародного співробітництва, розробленні пропозицій та рекомендацій, спрямованих на розвиток ефективної взаємодії на

засадах партнерства задля задоволення суспільних інтересів українців, громадської ініціативи та самоорганізації.

Виклад основного матеріалу.

Сучасний розвиток незалежної демократичної країни неможливий без взаємного обміну та збагачення ідеями, методологією, конкретними розробками між країнами всього світу. Сьогодні завдання удосконалення взаємовідносин між країнами вирішується шляхом розвитку ефективних міжнародних контактів з метою обміну досвідом роботи органами публічної влади інших держав для його взаємного використання при забезпеченні виборчих прав і свобод громадян, референдумів, розробки міжнародних стандартів.

Підвищення ролі міжнародних організацій створює для держав певні гарантії у вирішенні різних конфліктів. Існування та створення міжнародних організацій розкриває ширші можливості зближення всього людства, а також сприяє найшвидшому розвитку цивілізації.

У процесі ж функціонування міжнародної організації координація діяльності держав набуває інший характер, так як використовується при цьому спеціальний, постійно діючий та пристосований для розгляду і погодженого вирішення питань механізм.

Функціонування міжнародної організації зводиться не тільки до відносин між державами, а й між організацією та державами. Ці відносини характеризують добровільне виконання державою певних обмежень та рішень міжнародної організації. Специфіка таких відносин полягає

в тому, що вони залежать від координаційних відносин, тобто, якщо координація діяльності держав у рамках міжнародної організації не призводить до певного результату, то дані відносини не виникають. Вони виникають у зв'язку з досягненням за допомогою функціонування міжнародної організації певного результату. Держави погоджуються на підпорядкування організації в силу усвідомлення необхідності зважати на інтереси інших держав і міжнародного співтовариства загалом, заради збереження певного порядку в міжнародних відносинах.

Основні завдання розвитку міжнародних зв'язків для української держави полягають у наступному:

- залучення іноземних інвестицій в економіку та підвищення інвестиційної привабливості регіону;
- сприяння у залученні нових технологій, наукових розробок, сприяння міжнародному науковому співробітництву;
- розвиток міжнародного туризму та просування створених туристичних продуктів в Україні на зовнішні ринки;
- активізація діяльності, спрямованої на підтримку співвітчизників за кордоном, розвиток освітніх, культурних і наукових зв'язків зі співвітчизниками, які проживають за кордоном;
- розвиток міжнародного співробітництва у сфері культури, молодіжної політики, фізичної культури та спорту;
- формування позитивного образу держави як регіону зі сприятливими умовами для проживання, організації відпочинку, ведення біз-

несу та здійснення капіталовкладень.

На сьогодні досить значна кількість розвинених країн та міжнародних організацій країн почали визнавати важливу роль громадянського суспільства шляхом систематичного включення громадян та їх співтовариства до вирішення нагальних проблем у всіх сферах людської діяльності. “Так, у Німеччині залучення громадських організацій дає змогу, по-перше, економити 30–37 % вартості означених послуг для держави, по-друге, підвищувати якість політичних і публічно-правових рішень. Інститути громадянського суспільства створюють 3–9 % ВВП розвинених країн (5 % у Бельгії, 7,9 % у Канаді). У громадському секторі країн Європейського Союзу працевлаштовані від 4,4 до 14 % працездатного населення” [8]. Варто враховувати той факт, що в європейських країнах діяльність громадських об’єднань впливає в кілька разів більше на залучення інвестицій у соціальну сферу, ніж діяльність державних та муніципальних установ. Практично 60 % репрезентантів громадянського сектору, беручи до уваги й волонтерів, сприяють розвитку у сфері надання послуг, з яких близько 40 % сконцентровані на медичних, освітніх і соціальних питаннях.

Варто відзначити, що роль громадянського суспільства значно підвищилась у різних сферах діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування. З огляду на дані покращення, а саме: проведення реформування задля підтримки громадської ініціативи, розроблення відповідних програм для форму-

вання ефективного діалогу та партнерських відносин державної влади, місцевого самоврядування з громадянським суспільством, безпосередньо з питань, що забезпечують права та свободи людини, керуючись ч. 2 ст. 102 Конституції України [9] та відповідно до п. 28 ч. 1 ст. 106 Конституції України [Там само] 26 лютого 2016 року Президент України затвердив Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки” [10].

Слід враховувати, що “розробка нової Стратегії була зумовлена змінами основних тенденцій розвитку громадянського суспільства, зростанням його ролі в різноманітних сферах — від просування реформ на державному і місцевому рівнях, європейської інтеграції та розвитку електронного урядування до надання волонтерської допомоги Збройним силам України, правоохоронним органам, внутрішньо переміщеним особам” [11].

Виходячи з існуючого досвіду співпраці органів державної влади всіх рівнів з міжнародними організаціями, можна виробити ряд причин, що спонукають сторони до взаємодії як економічного, так і політичного характеру.

На сучасному етапі міжнародні організації стали центрами об’єднання зусиль держав з розвитку нових форм співробітництва в економічній сфері. Крім того, вони є інституційною основою багатобічного регулювання міжнародних економічних відносин і виконують важливі функції, спрямовані на забезпечення вільного обігу товарів, послуг, капіталів, на

вирішення міжнародних економічних спорів, на прийняття рішень в різних формах і з різним ступенем обов'язковості для держав-учасників. В умовах глобалізації держави змушені передавати значну частину повноважень з регулювання зовнішньоекономічної діяльності міжнародним організаціям, хоча раніше це здійснювали самі держави.

Багато міжнародних організацій (Всесвітній Банк, Міжнародний Валютний Фонд та ін.) та західних донорів, беручи до уваги економічні причини, не дуже вірять в те, що національні уряди і ринкові механізми зможуть забезпечити належний рівень як соціальних програм, так і проектів розвитку громадянського суспільства. Ще однією економічною причиною, що спонукає до співпраці, виступає той факт, що поряд з усе зростаючими потребами у видатках на соціальну сферу, відбувається зниження частки державних витрат, що законним чином призводить до бажання органів державної влади "розділити фінансове навантаження". Крім того, аналогічні процеси відбуваються і на місцевому рівні, оскільки для бюджетів місцевого рівня розподіл ресурсів може виявитися навіть більш проблематичним у зв'язку зі зниженням централізованого державного фінансування. Нарешті, світовий досвід співпраці державного сектору з некомерційним приводить до усвідомлення того, що залучення міжнародних організацій до участі в національних і місцевих проектах є більш рентабельним і економічним способом, а також відрізняється значно нижчою додатковою вартістю, особливо по-

рівняно з приватним сектором економіки.

Водночас основними соціально-політичними факторами причин взаємодії органів влади з громадськими організаціями є:

- наступ нової ери (в сучасній політичній теорії — пост-конфліктній або ново-адміністративній) у вбудовуванні відносин між органами влади і громадянами, що характеризується більшою роллю громадянського суспільства і його учасників у питаннях управління державою і функціонування окремих його інститутів;

- партнерство між громадянським суспільством, приватним сектором і державою часто сприймається як найбільш ефективний метод вирішення комплексних соціально-економічних проблем;

- соціальний капітал (збільшується воля і здатність громадян брати участь у суспільно-політичному житті країни і держави) стає необхідною передумовою і супутнім елементом для підтримки економічного зростання і розвитку країни;

- основною мотивацією громадянського сектору є суспільна користь, а не отримання прибутку;

- процес всебічного і плюралістичного прийняття рішень визнається як необхідний інструмент у питаннях досягнення життєво важливих соціальних угод у процесі обговорення і втілення в життя політичних реформ.

У сучасних умовах, а саме безпосереднього курсу розвитку в Україні процесу децентралізації, стратегічною метою виступає створення умов для досягнення державою лідирую-

чих позицій з точки зору соціально-економічного розвитку, інноваційного оновлення, підвищення конкурентоспроможності економіки, вирішення ключових соціальних завдань. Тому визначення пріоритетних напрямів співробітництва органів публічної влади з міжнародними організаціями полягає у наступному:

- наповнення бюджету, оптимізація бюджетних витрат;
- реформування житлово-комунального господарства;
- розвиток аграрного виробництва, забезпечення продовольчої безпеки та цінової стабільності на споживчому ринку;
- активна інвестиційна політика;
- розвиток міжрегіонального та міжнародного співробітництва;
- реалізація регіональних інфраструктурних проектів, які безпосередньо впливають на якість життя людей;
- розвиток реального сектору економіки;
- реалізація державної політики соціальної справедливості;
- поліпшення умов для ведення бізнесу;
- розвиток гуманітарної сфери;
- охорона культурної спадщини та розвиток туризму;
- підвищення якості та доступності медичної допомоги;
- розвиток громадянського суспільства;
- поліпшення екологічної ситуації та раціональне використання природних ресурсів;
- розроблення спільних проектів у галузі технологічних інновацій;
- налагодження прямих зв'язків з провідними світовими універси-

тетськими та дослідницькими центрами.

Дотримання таких напрямів співробітництва спрямоване на підвищення якості життя населення шляхом активізації внутрішнього потенціалу регіональної економіки. Виходячи з цього, для реалізації даних ефективних напрямів пропонується виконання наступних рекомендацій, спрямованих на розвиток ефективної взаємодії на засадах партнерства з метою задоволення суспільних інтересів українців, громадської ініціативи та самоорганізації:

- взаємодія з міжнародними організаціями, міжнародними громадськими організаціями, міжнародними асоціаціями організаторів та іншими суб'єктами міжнародних відносин, участь у роботі міжнародних організацій, органів, асоціацій;
- вдосконалення нормативно-правової бази як у країні, так і в кожному регіоні в сфері міжнародних та зовнішньоекономічних відносин;
- здійснення моніторингу за ходом виконання наявних угод про співпрацю з органами державної влади іноземних держав, суб'єктами країн і адміністративно-територіальними утвореннями держав, аналіз і оцінювання результатів їх виконання, узагальнення та систематизація позитивного досвіду, розроблення на основі проведених досліджень програм і рекомендацій з метою вдосконалення даної діяльності;
- забезпечення доступу до інформації з боку органів публічної влади стосовно підготовки та реалізації проектів;
- удосконалення механізмів взаємодії громадськості з органами пу-

блічної влади шляхом стимулювання громадської активності;

- активізація роботи щодо подальшого підвищення інвестиційного рейтингу та створення позитивного іміджу, в тому числі за рахунок розвитку культурних, наукових, освітніх та інших гуманітарних зв'язків;

- створення обміну інформацією та досвідом роботи з реалізації державної політики у сфері соціального обслуговування населення та застосування сучасних інноваційних технологій вдосконалення системи управління галуззю праці та зайнятості населення.

- сприяння реалізації системних проєктів, що забезпечують її прискорений соціально-економічний розвиток.

Ці рекомендації покликані надати системний характер роботі структурних підрозділів уряду України, органів публічної влади у сфері міжнародних зв'язків, позначити позицію уряду щодо подальшого розвитку міжнародного співробітництва.

Очевидно, що міжнародні організації відіграють важливу роль у формуванні взаємин з органами публічної влади кожної з країн сучасного світу. В умовах глобалізації та вагомих суспільних перетворень формуються умови для створення ефективної системи міжнародних відносин та глобального співробітництва, де здійснюється регулювання процесів завдяки взаємодії держав з міжнародними організаціями. При цьому міжнародні організації уособлюють у собі певні елементи створення глобального громадянського суспільства, як наслідок інтеграційного явища та демократизації.

Висновок. На сьогодні за результатами проведених досліджень співробітництво органів публічної влади з міжнародними організаціями є найнеобхіднішим та найважливішим напрямом діяльності для вирішення назрілих проблем соціального та економічного секторів.

Слушно, що реалізація прийнятих на міжнародному рівні рішень неможлива без глибокого усвідомлення всієї повноти відповідальності за їх втілення в життя з боку всіх держав-підписантів, всіх суб'єктів політико-правового, господарського та інших видів управління в структурі цих держав, саме тому особливе значення у розвитку активних форм роботи з вирішення актуальних питань відводиться міжнародним організаціям, системі міждержавних домовленостей та угод.

З урахуванням світового досвіду та проведеного аналізу, слід відзначити, що створення ясних, чітко прописаних, прозорих, ефективно працюючих відносин між державою та громадянським сектором призводить до:

- залучення населення до процесу створення та розвитку громадянського суспільства;

- участі населення в розробленні й реалізації громадських і соціальних ініціатив;

- вибудовування більш тісних контактів і принципів зворотного зв'язку між органами влади і населенням.

Отже, проаналізовано загально-теоретичні положення та наукові підходи щодо взаємодії з міжнародними організаціями, а також визначено, що лише консолідовані зусилля всіх

держав на засадах партнерства у змозі привести до ефективної взаємодії органів влади з громадськістю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Бахонський О.* Проблеми наукової інтеграції : Міжнародний симпозиум “Роль міжнародних організацій у розвитку загальноєвропейського науково-технологічного простору”, (Київ, 22–25 верес. 2001 р.) [Електронний ресурс] / О. Бахонський // Вісн. Нац. акад. наук України. — 2002. — № 1. — С. 58–59. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnpuu_2002_1_10
2. *Дмитрієв А. І.* Роль міжнародних організацій у світовому процесі глобалізації (Рецензія на монографію О. М. Шпакович “Вплив актів міжнародних організацій на внутрішні правопорядки держав-членів: теорія і практика”) [Електронний ресурс] / А. І. Дмитрієв // Публічне право. — 2013. — № 1. — С. 418–420. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2013_1_60
3. *Кулеба Д. І.* Як це було: визнання правосуб’єктності міжнародних організацій [Електронний ресурс] / Д. І. Кулеба // Європейські перспективи. — 2013. — № 8. — С. 180–188. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2013_8_36
4. *Кучерява М. В.* Оцінка якості інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень як напрям діяльності міжнародних організацій [Електронний ресурс] / М. В. Кучерява // Наук. пр. НДФІ. — 2017. — Вип. 4. — С. 128–142. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npdfi_2017_4_25
5. *Новакова О. В.* Роль міжнародних неурядових організацій в реалізації концепції сталого розвитку [Електронний ресурс] / О. В. Новакова // Політологічні зап. — 2013. — № 7. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Polzap_2013_7_4
6. *Соляр І.* Український політикум і міжнародні організації в 1920–1930-х рр.: формат міжпарламентської унії [Електронний ресурс] / І. Соляр // Галичина. — 2013. — Ч. 22–23. — С. 220–225. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nikr_2013_22-23_27
7. *Тунян А. Т.* Міжнародні організації в умовах формування інтеграційних процесів [Електронний ресурс] / А. Т. Тунян // Ефективна економіка. — 2014. — № 10. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2014_10_61
8. *Бельська Т. В.* Глобальне громадянське суспільство як феномен сучасного глобального світу [Електронний ресурс] / Е. А. Афонін, Т. В. Бельська // Вісн. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. — 2013. — № 4. — С. 9–17. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2013_4_4
9. Конституція України / Законодавство України [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
10. Про сприяння розвитку громадянського суспільства : Указ Президента України від 26.02.16 р. № 68/2016 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805>
11. Існуючі механізми співпраці органів державної влади з організаціями громадянського суспільства в контексті реалізації Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні 2016–2020 [Електронний ресурс]. — К.: Vaire, 2016. — 280 с. — Ре-

REFERENCES

1. *Bakhonskyi O.* (2001), “Problems of Scientific Integration: International Symposium “The Role of International Organizations in the Development of Pan-European Science and Technology Space”, Bulletin of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine, № 1, p. 58–59, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnanu_2002_1_10
2. *Dmytriiev A. I.* (2013), The Role of International Organizations in the Global Process of Globalization (Review of the Monograph O. M. Shpakovich “Influence of Acts of International Organizations on the Institutional Law of the Member States: Theory and Practice”), Public Law, № 1, p. 418–420, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2013_1_60
3. *Kuleba D. I.* (2013), How it was: recognition of the right of subjectivity of international organizations, European perspectives, № 8, p. 180–188, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2013_8_36
4. *Kucheriava M. V.* (2017), Estimation of the quality of information provision for the adoption of managerial decisions as a direction of activity of international organizations, Scientific works of NDFI, № 4, p. 128–142, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npndfi_2017_4_25
5. *Novakova O. V.* (2013), The role of international non-governmental organizations in the implementation of the concept of sustainable development, Political science notes, № 7, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Polzap_2013_7_4
6. *Soliar I.* (2013), Ukrainian politician and international organizations in the 1920–1930’s: the format of the inter-parliamentary union, Galicia, vol. 22–23, p. 220–225, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nikp_2013_22-23_27
7. *Tunian A. T.* (2014), International organizations in the formation of integration processes, Effective economy, № 10, available at: http://nbuv.gov.ua/UJrn/efek_2014_10_61
8. *Afonin E. A., Bielska T. V.* (2013), Global Civil Society as a Phenomenon of the Contemporary Global World, Bulletin of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine, № 4, p. 9–17, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2013_4_4
9. *The Verkhovna Rada of Ukraine* (1996), The Law of Ukraine “Constitution of Ukraine”, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-r> (Accessed 23 August 2018).
10. *The President of Ukraine* (2016), Decree of the President of Ukraine “On Promotion of Civil Society Development”, available at: <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805> (Accessed 23 August 2018).
11. *Existing* mechanisms of cooperation between public authorities and civil society organizations in the context of the implementation of the National Strategy for Promoting Civil Society in Ukraine 2016–2020 (2016), Vait, Kyiv, Ukraine, available at: <https://www.osce.org/en/ukraine/303331?download=true>